

die als natuurlijkerwijs uitsluiten, om vervolgens die eerst er ingelegde meening er dan als vanzelfsprekend uit te halen met een „Immers“.

Niemand kan het dezen Heeren kwalijk nemen, wanneer zij bezwaren hebben tegen doopsformulier en doopvraag, en tegen de Gereformeerde doopsleer, of Sacramentsleer in het algemeen; en dat zij deswege komen met hun gravamina daartegen. Dit laatste zou dan eerlijk handelen zijn, en van mannenmoed getuigen. Maar zoo doopsformulier en doopvraag verdraaien, om er in en uit te lezen, wat er in het geheel niet in staat, is even ongeoorloofd als het doen dergenen, die de Heilige Schrift mishandelen om hunne gedachten en voorstellingen in haar woorden te leggen en als Schriftuitingen naar voren te brengen, met verdraaiing van hetgeen er werkelijk geschreven staat.

Men moet onderscheiden tusschen Doop en Doopseffect, evenals tusschen Evangelie en Evangelie-uitwerking. Het Evangelie dat van Godswege tot de menschen gebracht wordt, is één. Maar de uitwerking van dat éene en zelfde Evangelie is niet bij allen dezelfde. Den een werkt dat Evangelie ter zaligheid, den ander ter veroordeeling. Het is eene reuke des levens ten leven, maar ook eene reuke des doods ten doode. Maar dat zegt niet, dat dit Evangelie tweërlei is, en dat tot den één een „vol“ Evangelie komt, maar tot den ander geen vol Evangelie, en dat daardoor de uitwerking zoo onderscheiden is. Dat is de ongereformeerde leer van het Praeadvies, al heeft het zijne leer van den doop niet toegepast en uitgewerkt ten aanzien van het Evangelie.

Zoo is ook alle naar Gods ordinantie gedoopten doop één en dezelfde, maar het effect of de uitwerking van dien éenen doop is niet bij alle gedoopten gelijk. Bij den een is dat effect heil, bij den ander onheil. Niet omdat de doop des eenen een andere is dan die van den ander. Er is maar één doop door den Heere gegeven en ingesteld. Maar wanneer ik goed voeder geef aan twee dieren, doch het eene dier eet het op, maar het andere vermorst en vertrapt het, dan is de uitwerking van dat voeder wel verschillend. Door het eene wordt het dier gevoed, doch het andere wordt nutteloos verdaan. Maar dat komt niet van dat voeder, alsof het eene voeder verschillen zou van het ander, het eene goed en vol voeder zou zijn, doch het andere niet goed noch vol, maar door het onderscheiden doen dier beesten met dat zelfde voeder.

God laat allen, die naar Zijne ordinantie gedoopt worden, met denzelfden doop doopen. Er is in dezen maar één doop. Maar niet aller houding tegenover, en handelen met den doop is gelijk. En vandaar het verschil van effect van den doop. De een neemt dien doop geloovig aan en is er geloovig mee werkzaam, en geniet er alzoo heil van. Dat komt door de werking des Heiligen Geestes, Die hem innerlijk bewerkt om geloovig dien doop te ontvangen en in het geloof er mee werkzaam te zijn. De ander acht zijn doop niet, is er niet geloovig mee werkzaam, wil misschien van den God van zijnen doop niet weten, en wordt alzoo door den vloek van dien doop verteerd.

Doch het Praeadvies en zijn steller en indieners en aannemers weten van deze Gereformeerde Doops- en Sacramentsleer niet af, en komen daarom met hunne dwaalleer van tweërlei doop, een „vollen“ en een niet-vollen, met hun uitzonderingen bij de eerste doopvraag en bij de woorden van het voorgebed vóór den doop, met onverstand en misvoorstelling van den inhoud der bezwaarschriften, met tuchtmaatregelen tegen wie hunne valsche leer niet willen aannemen noch prediken, met verscheuring en verwoesting onzer Gereformeerde kerken.

(Wordt vervolgd)

UIT DE SCHRIFT MET STEENTJES AFTELLEN.

Die het verstand heeft, rekene het getal van het beest, want het is een getal eens menschen, en zijn getal is zes honderd zes en zestig.

Openb. 13:18b.

Het halleluja over den vrede, die wedergekeerd is, mag ons niet in slaap wiegen. Het be-

vel is toch om wakende te zijn. En dit bevel klemt te meer, omdat wij als gemeente des Heeren wel terdege het Beest in zijn gezicht gekken hebben in de bange oorlogsjaren. Wij weten thans meer van het Beest dan de kerk ten tijde van Nero, of ten tijde van de Pauselijke hiërarchie. En wij komen van het Beest niet af, want het is in de wereld, en aan hetzelfde is macht gegeven twee en veertig maanden, dat is van Hemelvaart tot aan de Wederkomst van Christus toe.

In dezen tijd van Hemelvaart tot aan de Wederkomst hebben wij allereerst de gelukkige heerschappij van onzen Koning. Die stichten gaat de schoone gemeenschap der heiligen uit alle geslacht en volk en tong en natie. Een gemeenschap van priesters en koningen, die Zijn eigendom is, en die Zijn merkteken draagt, en alzoo het merkteken van den Drieënnigen God. Deze gemeenschap der heiligen heeft in Hem de belofte van het gezegend aardrijk te erven.

In dezen tijd van Hemelvaart tot aan de Wederkomst valt nu ook de laatste strijd van den draak tegen de kerk, en wel tegen de overigen van haar zaad (12:17). Hij wil deze schoone gemeenschap der heiligen vernietigen, en haar erfrecht op deze wereld tot een belaching maken. En hij wil dat doen door tegenover de kerk te stichten een andere gemeenschap van menschen onder één hoofd, de Antichrist. Deze menschen-gemeenschap zal zijn merkteken dragen, hem toebehooren met lichaam en ziel, hem vereeren in zijn tempel, hem prijzen aan zijn tafel. Met deze menschen-gemeenschap zal hij de wereld regeeren, macht hebben over alle schatten der aarde. Er zal voor de kerk niets meer over blijven, geen water en geen brood, en geen stukske grond van het „gezegend aardrijk“.

En om dit alles te bereiken, bedient de draak zich van het Beest uit de zee, en het Beest uit de aarde. Het beest uit de zee, dat is de wereldheerschappij, zooals wij die reeds gezien hebben in rijken als Egypte, Assyrië en Babel. En het Beest uit de aarde, dat is de valsche profeet, zooals wij dien bijv. hebben zien optreden in de tovenaars van Egypte. Dit Beest is reeds in de wereld. Het kwam in de wereld, toen Kain zijn stad bouwde antithetisch tegenover hen, die den naam des Heeren begonnen aan te roepen. Sindsdien is het Beest gegroeid en heeft de gemeente des Heeren reeds kennis gemaakt met zijn aard, met zijn wezen, met zijn getal. En Johannes zegt, dat na de Hemelvaart zijn doodelijke wonde genezen gaat. Dit beest zal nu een keer en wel aan het einde der geschiedenis zijn vollen aard en wezen openbaren.

En nu het beest reeds in de wereld is, en ons de satanische opzet geopenbaard is, nu wordt ook het bevel gegeven, om zijn getal te berekenen. Dat kan, omdat de drager van de wereldheerschappij, en van elke wereldeenheden, een mensch is. In een Farao, in een Nero, in een Hitler krijgen we te doen met het beest, en alzoo met den draak, die aan het beest zijn vermogen geeft en zijn troon.

En het woord berekenen, dat Johannes hier gebruikt, beteekent letterlijk „met steentjes aftellen“. Wij kunnen denken aan een kind, dat een hoop steentjes verzameld heeft, en dat nu steentje voor steentje van de hoop begint af te nemen en alzoo te tellen, hoeveel het er wel heeft. En dat berekenen is nu de opdracht aan de gemeente des Heeren. Het beest is in de wereld, zijn doodelijke wonde wordt genezen, en straks incorporeert zich het beest in een mensch, wiens getal is 666. En nu zegt Johannes: bereken zijn getal. Dat is: tel af van het getal 666. Zie nauwkeurig toe, wat van het beest in Uw dagen reeds openbaar wordt. Als de keizer van Rome een wereldeenheden sticht, en als wereldheerscher aangeboden wordt, en het bloed der martelaren begint te stroomen, dan kijkt gij het beest in het gelaat. Bereken zijn getal. Begin met steentjes af te nemen van de groote hoop. Zeg dus: dat én dat én dat behoort dus tot zijn wezen tot zijn aard. Zoo heeft de kerk onder Nero het beest in het gelaat gekken, en is het berekenen van zijn getal begonnen. Er kwamen steentjes — antichristelijke beginselen — voor de aandacht der kerk te liggen. Er was een menscheenheden, een goddelijke vereering, een merkteken. Als onder de Pauselijke hiërarchie een wereldeenheden groeit, en de Paus zijn macht in de wereld ont-

plooit tot vernietiging der ware christgeloo-vigen, ook dan vertoont zich het beest in de wereld, ziet de kerk zijn gelaat, en achter zijn troon de troon van den draak. En ook dan wordt zijn getal berekend. Er gaan weer steentjes af van de groote hoop. Het beest vertoont zich in den tempel Gods. Hij vestigt zijn troon in de valsche kerk, en de ware christgeloo-vigen gaan als schapen ter slachting. Antichristelijke beginselen al feller zich openbarend. Wij hebben in onze dagen een Hitler zien opkomen als een meteor aan den hemel, in bond met een genie als Göbbels, om een wereldeenheden te stichten en een wereldrijk te bouwen, waarin de menschen hun leider toebehooren met lichaam en ziel, en zij zijn merkteken dragen. Alle techniek, alle propaganda in dienst van het ideaal. En dat met een consequentie, welke huiveringwekkend was. Milli-oenen vermoord om het ideaal te bereiken: een wereldeenheden van menschen, één van gedachten, één van geest. De aard, het wezen van het beest is weer scherper aan het licht getreden. Wij hebben zijn getal moeten berekenen. Antichristelijke beginselen in een omvang en diepte, waarbij het ons duizelt. Wie dan ook met wijsheid geteld heeft, heeft het beest in de oogen gekken. En het was een grimmig gelaat. Want wij hebben den dood gelezen in dit gezicht, de dood aan de kerk, de gemeenschap van morgenzonden des Allerhoogsten. Er liggen heel wat steentjes voor de aandacht der kerk. Wij hebben verstand gekregen. Onze kennis is verdiept.

En wanneer is het getal definitief berekend? Wanneer er een mensch komt die het getal 666 draagt. Dit getal is de volle ontsluiting van den aard, en het wezen van het beest. Als dit getal bereikt is, ziet de kerk het beest in het volle gezicht. En wat beteekent het getal 666? Prof. Greijdanus zegt er van in zijn commentaar: „Zes stelt voor de volheid van het creatuurlijke leven, zonder het heilige stempel der Gode gewijde rust. Daarom stelt 666 met zijn drie zessen de volheid der gansche wereld in haar hoogste ontwikkeling, volledige samenwerking, en uiterste krachtsinspanning, voor“.

Dus al wat de kerk reeds gezien heeft aan machtsontplooiing onder een scepter, aan eenheidsbeweging onder een drager van die eenheid, dat bereikt straks zijn volle maat. De keizer op zijn troon te Rome als God aangeboden, dat wordt straks de antichrist als god aangeboden door alle volkeren. De pauselijke hiërarchie, welke in samenwerking met keizers en koningen, de kerk vervolgt, dat is straks de Antichrist, die in den tempel Gods zal zitten, om nu in samenwerking met de koningen der aarde de kerk te vernietigen. Een Hitler, die met behulp van alle techniek, alle propaganda, alle wetenschap, alle filosofie een wereldmacht opbouwt, om een menscheenheden te stichten één van ziel, één van gedachte, dat is straks de Antichrist, die alle techniek, alle wetenschap, alle schatten der aarde aan zich trekt, om de wereld te onderwerpen aan zijn troon. Wij zijn er nog niet. Het wordt nog erger. Wij hebben het beest nog niet in het volle gezicht gekken. Wanneer er een komt, in wien dit alles zijn creatuurlijke volheid heeft bereikt, in wien dit alles uitgegroeid is, eerst dan kan de kerk zeggen: Hij is er, o God. Het beest. Hij is er. Wij weten het heel zeker. Hij is het, die daar op den troon zit, blinkend van goud en diadeem. Kom nu, Heere Jezus, ja kom haastiglijk!

Immers, welke ontdekking doen we nu als het getal 666 berekend is? Er is nu nog maar één troon in de wereld meer — de troon van den Antichrist. Er is nu nog maar één macht in de wereld meer — de macht van den Antichrist. Er is nog maar één tempel in de wereld meer — de tempel van den Antichrist. Er is nog maar één tafel in de wereld meer — de tafel van den Antichrist. En de kerk heeft niets meer van het gezegend aardrijk in bezit. Haar land is nu totaal bezet land. Zelfs het brood en het water is van haar tafel weggenomen. Haar erfrecht is een bespotting, want zij gaan als schapen ter slachting. Haar merkteken — een teken des eeuwigen levens — is een teken des doods geworden.

Nu is er ook maar één troon meer, die hooger is dan die van het beest — de troon van Christus. Nu is er ook maar één zwaard meer, dat hem dooden kan — het zwaard Zijns monds. En dan zal Hij ook wederkomen. En Hij zal in

één se
breken,
en schi
zette la
En van
wordt a
der aar
haar m
els. En
der gro
en op
den dri
gaan v
wordt
zen t
boren

Gij
V
Mij
U
Het i
tal is
Waa
en ge
A.

ZE

De V

De V

Als o
af 24 J
bouw v
nadat
maakte
sommig
deren,
tot hun
ari had
houden
operati
met ee
het doe
derscha

De e
houden
„Apple
werden
onder
Presbyt
deren b
loofden
„Oppers
die lid
dere lec
na in d

Wat
Vrijmet
de orga
schillen
naamde
Manner
ville, S
dige stu
ben de
sterien
brokstu
denis, e
Testame
gebruik
smeden,
woorden
verguiz
scheider

Wil m
dient m
Europee
de midd
eeuw. F
dat de
litiek d
een stu
der Jez
Elke
met de
dienster
nis is m
en Horu
ken „die
weet oc